

מריק לכנר

שיבוטי פינוקיו, שטיח קיר בסדרת "ספר השינויים"

נולדתי בצ'רנוביץ', אוקראינה, שם היה נפוץ מאוד לקשט את הקירות בשטיחי קיר, כחלק ממסורת שהתגבשה במזרח אירופה, והועברה מדור לדור. היו לכך גם סיבות פרקטיות, לחמם את הקירות בחורף הקפוא. כשהגרנו לישראל בשנות השבעים, סבתי והוריי התעקשו לדבוק במסורת גם בחמסינים הישראליים.

השטיחים הצבעוניים, גדולי הממדים ובעלי הטקסטורה העשירה, שפעמים רבות תיארו סצנות מהפולקלור המזרח אירופאי, הותירו עליי בילדותי רושם עז וגירו את דמיוני. שנים לאחר מכן, נחשפתי למסורת המפוארת של שטיחי הקיר של המאסטרים הגדולים, והתעורר בי רצון עז להתנסות במדיום הזה. סדרת "ספר השינויים" היא הגשמה של המשאלה הזאת.

נכנסתי לתוך העשייה של השטיחים ללא שום ניסיון או ידיעה מוקדמת, והייתי צריך ללמוד הכול מבראשית. היה בזה סיכון, אבל גם אתגר והרפתקה. ההבדל בין מכוונות למכחולים הוא עצום, אבל גיליתי שהשפה האמנותית המאפיינת את הציורים שלי נשזרת באורח פלא גם בשטיחים, והם לא פחות אקספרסיביים מהציורים.

"שיבוטי פינוקיו" הוא אחד השטיחים הראשונים בסדרה. התחלתי לעבוד עליו במהלך סגר, לאחר ששבתי מטיוול עם בת זוגי בפירנצה, איטליה, בה פרץ גל הקורונה הראשון. ביום האחרון של החופשה, כבר הייתה תחושה של בהלה ופניקה ברחובות המתוירים של העיר, כאשר מכל חלונות הראווה צבאות של בובות פינוקיו בוהות בך. בובות הבעתה מצאו את דרכן לדרמה בארוקית בסגנון קאראווג'ו.